

114

STOPA

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRAANIČÍ Č. 56

Chcem Věrní Zůstat Také Dát

Calif IX 1978

Redakční kruh: V. Balejka, Dr. J. Kolominský, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal,

Adresa redakcie: STOPA, 3133 Shipway Ave, Long Beach, California 90808, U.S.A.

V Európe: SKAUTED, Postbus 2480, 3500 GL Utrecht,
NEDERLAND; Giro-postchequekonto 3504194

C O D N E S P R O N Á S Z N A M E N A ' A . B . S V O J S Í K .

Založil u nás skauting. Naše země byla třetí v pořadí na světě; První byla Anglie, druhá Chile a třetí my. Byl náčelníkem od založení Junáka roku 1938 když zemřel.

Od roku 1920 byl členem Mezinárodního Výboru /18 let / a Česko - slovensko bylo jednou z mála zemí, která měla zastoupení ve Výboru bez přetržení až do roku 1953.

Svojsík upravil skauting anglický pro naše poměry, přidal více kulturních složek, nudbu, krasocit a romantiku. V tom nás předčí málo která země na světě. Skauting se stal u nás kusem národní kultury a ne jen organizací mládeže.

Svojsík udržel jednotu našeho skautingu po celou dobu svého života a nedopustil, aby se Junák stal politickým kolbištěm, nebo státní organizací.

Napsal sám základní příručky pro skauty i vůdce a staral se stále o to, aby našel autory jiných potřebných příruček. Postaral se o zřízení našich lesních škol dříve, nežli v mnohých jiných zemích, bedlivě sledoval jejich činnost a práci instruktorů.

Svou osobností a pochopením udržel vysokou uroveň našeho skautingu.

Dovedl sloučit chlapecký a dívčí skauting v jedné organizaci. Jedině v Polsku a u nás byl skauting podobně organizován. Všude jinde byly organizace dvě a často ne právě spolupracující.

Odešel 17. září 1938, v době Mnichovských porad a od té doby byl Junák dvakrát rozpuštěn /1940 a 1970 / a dvakrát se vzkřivil / 1945 a 1968.

Svojsík nejenom založil skauting u nás, ale měl hluboký vliv na naši národní kulturu.

Momentky, či vzpomínky na A.B. Svojsíka

Velen

V letech 1922 - 19 zaplavili údolí Vltavy u Svatojanských proudů a Berounku až k Berounu trampové. A právě tyto končiny byly stará loviště skautská. Trampové si stavěli osady na našich starých tábořištích, podél řek i v pobočných údolích. Dávali jim nová jména z Divokého Západu jako "Stracená Naděje" pod. Aluci a děvčata spali po stanech a veřejnost se pobuřovala nad touto Sodomou. Tu a tam i policie zasahovala a dokonce bylo vydáno nařízení aby policie kontrolovala, kdo vlastně spí v těch stanech a když najde párek v jednom stanu, aby od dvojice žádala předložení oddacího listu. Dokonce Zemský prezident v Čechách vydal nový zákon, že pozemky zalesněné se nesmí používat k ničemu jinému, nežli k lesnímu hospodářství a tak některé ty chaty musily zmizet. Bylo to pobouření, veřejnost nevěděla co dělat a jak se k tomu stavít a úřady také ne. Na schůzi Náčelnictva se jeden člen rozohnil proti Trampům a dštíil sýru a oheň na tu Sodomu.

Svojsík poslouchá a pak říká: Nezapomínejte, bratří, že jsou to naše děti. Jsou to naši odchovanci, mnoho z nich staří skauti, kteří začínali se mnou. Snad se někteří trochu zvrhli. My jsme to však začali a musíme hledat kde jsme M Y chybili. Nedovedli jsme tu mládež udržet. Někde jsme na něco zapoměli. Přemýšlejte o tom. Ono se snadno řekne O N I ale co M Y ?

E m i l J. S T E M B E R A - K r a k o n o š - J á n o š í k
v y z n a m e n á n .

Jánošík je vlastně jeden z našich nejstarších exulantů, či snad emigrantů, protože byl v cizině nejenom za minulé světové války, ale již před válkou. Dlouhá leta ztrávil v Číně.

Pamatují se na něho jenom ze svých chlapeckých let, kdy byl Brně, kde začal jako bankovní úředník a mohu si ho ještě vybavit ve skautské uniformě, kterou ou té doby nikdy neodložil .

Brzy po válce se objevil v Americe a od té doby je stále pilný a činný jednak mezi našimi skauty, bohužel více písemně a hlavně také mezi místními americkými skauty v Lewittown v Pensilvanii.

Staral se jako starý skaut o výcvik skautů a připravoval je na odborky a na zkoušku Orliho Skauta, pomáhal při výcviku dospívajících hochů a uplatňoval se kde mohl.

8. května se mu dostalo jednoho z nejvyšších vyznamenání Americ - kých skautů když mu náčelnictvo Boy Scouts of Amerika udělilo řád S t ř í b r n é h o B o b r a . Je to velké uznání dobře zasloužené mnoho letou prací a vytrvalostí. Jsme všichni na něho hrdí.

Nepochybuji že jsem si jist, když říkám, že je první mezi námi, komu se tohoto vyznamenání dostalo.

Přejeme mu všichni aby mohl ještě dlouho tak houževnatě a pilně a nezištně pracovat jako až dosud.

Velen

N O V Á G E N E R A C E .

Jsem členem Londýnského Roverského kmene od r 1941 a stále si s nimi dopisují. Vydáváme si měsíčné "oběžník" o činnosti a tu a tam zprávy o jednotlivých čelnech rozpršených po celém světě a redaktor tohoto oběžníku K.J. Cloke pokaždé někde najde zajímavou zprávu z novin, nebo novou knihu která nás jako skauty zajímá.

V posledním čísle cituje Jamese Morrella, sociologa a spisovatele který tvrdí: "rodinný život v anglické společnosti je daleko stabilnější, nežli by se zdálo z toho, co vidíme na televizi, nebo čteme v novinách. Ve všech společenských kruzích a skupinách, i ve věkových vrstvách společnosti společenská pouta rodinná se upevňují podporující zděděný smysl pro tradici a pomalu se mění myšlení dnešní společnosti " Jistě jsme pozorovali leccos podobného také mezi skauty a prof. Morrell se zminuje o "nápadných změnách v názorech dnešní mládeže " Tvrdí že "produkt peridy "nikdy to nebylo lepší " je rebelantský, nekonformní / nonconformist/, liberální a požitkářský či nedonistický ve svém chování i názorech. Za nimi však přichází nová generace která právě opouští školy a university a je ovlivněna nejistotou zaměstnání a stává se konservativní jak je jasně vidět ve způsobu oblékání a v chování, ve snaze o to, aby si dobyla dobré kvalifikace, podstatné universitní vzdělání a absolvenci / degrees/ a má zájem o to, aby si udržela dobré povolání.

K tomu bych jen dodal, že, bohužel , se na nich jeví velice malý zájem o dobrou práci a nedostatek iniciativy je všeobecný. Zdá se, že se nemanučili dívat se na každou práci, zaměstnání a na všechno jako na příležitost ukázat "nejlepší co dovedou", myslet vždycky na důsledky a výsledky čehokoliv co dělají. Snažme se jim dát více smyslu pro povinnost, ale také odvahu pustit se do něčeho i když ne nebezpečného alespoň nového a trochu dobrodružného. A to jim může dát právě skautská výcviková.

VELEN

Zo skautského sveta:

ŠPANIELSKO: Španielsko bolo členom svetovej skautskej organizácie od r.1920. V roku 1938, za Francovho režimu, skautská organizácia bola rozpustená, ale skuting ako taký, nezaniknul.

Minulý rok bola založená ústredná organizácia Federacion de Escultismo en Espana, ktorá ma dve sekcie: movimiento de Scouts Catolicos a Asociacion Catalana de Escultismo. Táto organizácia, ktorá má vyše 30000 členov, bola prijatá za člena Svetovej Skautskej Organizácie.

FINSKO: Skautský časopis pre slepých skautov, pod názvom "PARTIO" začali vydávať roveri a old skauti v rámci pomoci tým, ktorí pomoc potrebujú. Prvé vydanie v počte 300 kusov malo taký úspech medzi slepými skautmi, že Ústredie finských skautov sa rozhodlo vydávať časopis PARTIO pravidelne 1x do mesiaca.

GUYANA: I napriek tomu, že na tomto ostrove ~~je len~~ asi 4000 vlčat a skautov, ich účasť pri budovaní ostrova je opravdu pekná. Počas letných táborov postavili trvalú budovu na táborišti v Timekiu, zaviedli tam vodovod a vysadili vyše 3500 ovocných stromov.

V budúcnosti plánujú postaviť mešitu pre moslémnych skautov.

THAILAND: Za spolupráce ministerstva hospodárstva, skauti sa rozhodli pestovať a vyvážať do vnútrozemia ryby, ktoré sú pravidelnou výživou chudobného obyvateľstva. Týmto, chcú nie len zvýšiť životnú ale i zdravotnú úroveň obyvateľov vnútrozemia.

INDIA: skautský seminár za účasti vyše 70 skautov z Indie, Nepalu Sri Lanky, Indonézie, sa konal v New Delhi. Zvláštnosťou semináru bolo to, že na programe boli predebatované skutočné problémy s ktorými sa skauti stretávajú pri výchove mládeže a program bol pripravený na základe dotazníkov ktoré byly rozposlané účastníkom semináru, čím sa predišlo zbytočným teoretickým úvahám a rozhodnutiam.

USA: Letný tabor br. Luboša a "puťák" br. Oldu, sa vydarili nad očakávanie. Br. Bob Stoessel, člen Los Angeleskej skupiny IFOFSAG sa zúčastnil Pan-Pacifickej shôdze v Austrálii. Pri záverčných obradoch, zasadil strom v skautskej rezervácii, ktorý ponese názov IFOFSAG Los Angeles. /Táto skupina IFOFSAG bola založená našimi skautmi./

NEKOLIK NAPADU PRO VZEDELANI MLADYCH LIDI.

Vsichni vzdelavatele vi neb meli by vedet,ze mladi lide,hosi i devcata chteji a snazi se "nalezt sebe",jakoz i sve misto ve spolecnosti,jakoz i snazi se ziskat oceneni,ktere by ukazalo jejich kladny pomer a spolupraci. V pripade opacnem,kdyz nemohou nalezt oceneni za svoji praci,jejich postoj stava se negativni vzhledem k socialnimu systemu.Toto se projevuje hrubosti, bezohlednosti,ktera vrcholi nekdy ve zlocine cinosti. Skutecnost,ze mladi lide se shlukuji v tlupy(gands),za ucelem niceni,toto jest "prirozene" citeni cinit tuto destruktivni cinost.

Otazka je,jake stanovisko mame zaujmouti k temto mladym lidem?

Rodice a vzdelavate veskereho druhu,jsme pro mlade lidi "ONI".

V pritomne dobe nemame odpoved na radikalni reseni problemu mladistvich tlup (gangs),ktere provadeji nasilne ciny ve mestech,pouze slaby pokus pribliziti se tomuto problemu.

Odpoved-castecne reseni,vrha svetlo na moznost,ktera se skyta vzdelavatelum jakoz i rodicum ve styku s mladymi lidmi,avsak toto nemuze zahrnovati reseni vseh problemu.

Muzeme zhruba toto reseni shrnouti do dvou skupin:

1/Dat moznost institucim,ktere jsou zapojeny do vyucovani mladych lidi,aby tyto byly vyuzity do maximalnosti

2/Vytvorit duveru pro mlade lidi.

Snazme se nyní prozkoumat oba tyto predpoklady ve svetle realistickeho.

Prva otazka ktere nam prichazi na mysl jest nasledujici:Jsou v modernim pritomnem svete,vsichni mladi lide zapojeni do vychovneho-vyucovaciho systemu?

Druha cast otazky je:Ma vyucovaci system,tam kde existuje,za dane pritomne situace,schopnost opravdu vytrorit zapojeni?

Odpoved na prvou otazku,jest celkem jednoduchou.Ve vyspelych zemich,vetsina mladych lidi je zapojena ve vyucovacim systemu,ve skolach,univerrsitach a pod.

V zemich mene vyspelych,pouze male procento mladych lidi ma tuto moznost.

Pocet mladistvych zapojenych ve vyucovaci system jest primo zavisly na vyspelosti zeme.

Odpoved na druhou otazku jest trucu cholestiva.Jest existujici vyucovaci system schopen vyplnit svoji ulohu po strance kvality?

Usili,rodiny,skoly a vychovne hnuti(skautink,sportovni kluby atd.)musi spolupracovat tak jak jest mozne.

V mene vyspelych zemich,jakoz v pripade skupiny mladych lidi mimo skolni vek, musi byti jine reseni.Boj proti negramotnosti,socialni vychova,ruzne hnuti pro mladistve atd.

Tyto dva predpoklady,kde jednu dopnuje druhe,jasne dokazuje velky rozil mezi staryma vyucovacima methodama a novym vyucovacim pojetim,ktere jest nyní rozsirovano.

Nove vyucovaci metody jsou soucastnou casti vyvoje mladych lidi.Dohuzel toto jestdocileno skolstvim pouze castecne.

Jest proto nutne uzivat tyto nove principy s uzitim zajimave a ucine metody vyucovaci.

Hlavni myslenkou zustava otazka ziskani duvery mladych lidi.Bez jejich spoluprace veskere usili jest zbytecne.Stupen spoluprace jest zakladem.Cim vetsi spoluprave,tim lepsi vysledek.

Stanovene omezeni tvori anarchii.Otazka je,kde jest skautink?V teorii jest zastoupen vsude,ve vseh stupnich.

- Parda -

S k a u t s k á P o š t a po 28 říjnu 1918.

Vele n

V Praze se bude konat na podzim filatelistická Světová Výstava a jedna z nejzajímavějších sbírek bude sbírka dopisů, které doručovali skauti v říjnu a listopadu 1918.

Bylo vydáno mnoho známek se skautskými motivy všude po světě za posledních padesát let. Jsou však jenom dvě skutečné skautské pošty v historii. Pošta v Mafekingu, kterou zorganizoval Baden Powell za Burské války a pošta českých skautů v r 1918.

Již 20 října se sešli vedoucí skautů na popud předsedy Röslera-Ořovského a dohodli se na postupu. Převrat se tehdy již očekával, ale nebylo ještě jasné, kdy a jak a co se všechno stane.

Pražští skauti poštu přejímali od odesílatelů, většinou úřadů a doručovali ji adresantům, Při tom na každém dopise bylo rátko znějící: Dopis od skauta; na př. Panka převzal; a následoval podpis příjemce. Bylo to tedy doručování do vlastních rukou.

Byly vydány dvě známky 10 haléřů a 20 haléřů, červená a modrá. Tyto známky nalepené na dopisech byly přetiskovány razítkem: Pošta Skautů Praha 1918 a datum se vepisovalo ručně.

Pochopitelně se tyto známky staly vzácností mezi filatelisty a a dnes většina z nich je ve sbírkách v Americe. Bohudík někteří filatelisté se snažili sbírat nejenom známky, ale celé obálky a tak se stalo, že se nám po několikaleté práci podařilo sestavit seznam celé řady skautů, kteří se této akce účastnili. Podle odhadu snad asi 96 skautů se účastnilo tohoto doručování, ale to je odhad. Dnes se nám podařilo sestavit seznam jmen, který obsahuje přes dvacet jmen skautů:

Bareš, Baur, Bláha, Böhm, Bursík, Chalupa, Dobrý, Dub, Nováček / snad Noválek/, Nušl, Ořovský, Pánek, Pavelka, Plaček či Paleček, Podofský, /či Podobský/, Panka či Farský, Filip, Friedl, Friml, Hiller, Hron, Janda, Kalibera, Karlík, Král, Lanha, Mašek, Novák, Poddubský, Pospíšil, Rašín, Šalda, Šourek, Starý, Stretti, Šulc, Tonda, Zelený, Jirotka, Klíma, Kohl, Kropský, Nohejl, Otta, Nušl, Šulc, Topol, Maršát a Weitzenbauer či Veizenbauer, Matějka, Drtina

Hledání je velice nesnadné, protože většina z těch lidí, až na několik, jsou dávno mrtví, jména byla vyplňována tužkou a nečitelně, někdy snad ne skautem samým, ale příjematelem pošty a tak se zkomolila.

Nadto potíží je v tom, že jména byla vyplňována v druhém pádě na př: Dopis od skauta Bláhy převzal... Cizí sběratelé, ovšem netušili, že je to genitiv a nemohli si v neznalosti češtiny domyslet jak se doručovatel vlastně jmenoval.

Je-li odhad, že skautů bylo na 96 správný, alespoň přibližně, máme jistě ještě mnoho příležitostí nějaký ten tucet najít, nebo počet i ztrojnásobit. Je to, ovšem velice těžko po tolika letech.

Spolupracoval jsem se sběrateli americkými na člancích uveřejňovaných v časopise SOSSI a v posledním čísle z ledna 78 je většina těchto informací. Dívčata, skautky, které se účastnily této činnosti byly: Kotěrová, Zemanová. Bylo jich určitě víc.

Celá řada z tehdejších doručovatelů pak bylo mnoho let skauty jako: Bursík, Filip, Kalibera, Friedl, Král, Nušl, Drtina a Rašín.

Prokop Drtina byl synem známého pedagoga a profesora na pražské universitě, později známý jako Pavel Svatý ve svých rozhovorech z Londýna za druhé války a konečně ministr spravedlnosti po ní. Rašínové byli dva synové ministra financí Rašína po r 1918, Kotěrová dcera slavného pražského architekta a Strettiho otec byl známý malíř. Celou řadu z nich jsem dobře znal. Oba Rašínové hráli významnou roli za německé okupace, jeden z nich byl popraven, druhý zemřel před několika lety v exilu.

C o j e V á l e n d a ?

Válenda je nepopsatelně krásný koutek uprostřed švýcarských Alp. Veliká louka při levém břehu Předního Rýna, chráněná s jedné strany zalesněným svahem, a druhé mohutným skaliskem, které se příkře zdvíhá hned za řekou. Uprostřed louky, z čista jasna, stojí skála jako dům. Můžete se na ni vyšplhat a uvelébit se na ní a je vám, jako byste seděli za komínem. Na okraji louky stojí prostorný seník a vedle něj miniaturní srub, který je uvnitř vybaven sporáčkem : je to kuchyňka ! Takhle půvabná kuchyň z hrubých klád stojí na břehu stejně miniaturního rybníčka, který je vlastně sádkou na ryby. Voda v rybníčku je průzračná a křistálově čistá a v ní se prohání droboučké rybičky - a - jak praví pověsti - vodník! Nad rybníčkem, chráněno nádhernou sosnou, stojí napajedlo s pitnou vodou. Nevede tudy žádná cesta a nepřejde tudy nikdo kromě několika místních rybářů.

A sem se přihnala v druhém červencovém týdnu veselá skupinka čtyřiaadvaceti skautíků: hned začala činnost přímo mravenčí! Bylo potřeba dovléci těžké bedny až na louku ; brzy byly vztyčeny osmimetrové klády, vytvořeny z nich kuželovité konstrukce a hle - už tu stály tři chromné indiánské stany - týpí - v celé své mohutnosti ; do věčného hukotu chladné a pádící řeky se mísil zpěv píí a údery kladiva. Děti si stavěly své dřevěné podsady, své vonavé stanové domečky. Na stožáru zavlála československá vlajka. Společnost dětí českého a slovenského původu, ze Švýcar, z Ameriky, ze Skandinávie, z Anglie, z Německa tady trávila své šťastné tři týdny v práci i v hrách, ve výletech do okolí a ve zpěvu českých písní. Stanová vesnička, kterou zde vytvořily dětské ruce, dýchala spořádaností a pohodou.

Tohle líbezná místočko, kde řeka uhání o překot a děti pobíhají v horečné činnosti celé dny a někdy i v noci, dostalo jméno Válenda. Sebeironie, legrace a slovní hříčka: Nejbližší románská vesnice, ukrytá za skálou, se nazývá "Valendas".

Pirátká

O D E T A I I

Oddíl V. Fanderlíka uspořádal svůj letní tábor ve dnech 23.7. až 12.8. 1978 opět na stejném krásném místě v Odenwaldu jako loni. Děti bylo 31 a byly rozděleny do 5 družin - 2 skautů, 1 skautek, 1 vlčat a 1 světlušek a křemílky. Dva účastníci byli mladší než 5 let /děti činnovníků/, ale obě do táborového života dobře zapadly. Vedení tábora bylo, až na jednu výjimku, jiné než na minulé Odetě, což se samozřejmě projevilo v poněkud odlišném charakteru tábora.

Za vydatné pomoci rodičů jsme vybudovali 19 stanů na podsadách. Díky nápaditosti a pílí jednoho tatínka jsme měli letos nejen „patentní“ skládací jídelnu, ale i stejně vyřešenou kuchyň. Také otázka kamen byla, snad již definitivně, vyřešena.

Program jsme se snažili udělat pestrý a tak se dosti pracovalo, skládali jsme odborky, chodili se koupat, sbírali borůvky, podnikli delší výlet a také na hry nám zbylo něco času. Naučili jsme se několik nových hezkých písniček a s nadšením uvítali dlouho očekávaný zpěvník z Velehradu. Celým táborem se prolínala hra „Po stopách Alvarezových“ podle námětu J. Foglara.

Počasi nám přálo a po předchozím deštivém a studeném létě jsme měli sluníčka asi až příliš. Důsledkem byl hromadný výskyt nemoci „Odetta II“, která nám sklátila na jistý čas 10 táborníků /+ jednoho vedoucího/. To samozřejmě poněkud narušilo program, stejně jako i další „mimořádky“ ve vedení. Zápis v kronice z 31.7. začíná takto: „Onemocnělo dalších pět lidí, byli to Petr a Radek, kteří dostali úžeh, Jana si zlomila prst u nohy, Mirek se říznul do prstu a Lídě onemocněly nohy“.

Zájem o odborky byl zpočátku velký, ale po bližším seznámení s požadavky zvolna utuchal. Přesto však se řada odznáček na košilích rozmnožila. Jeden skaut úspěšně složil zkoušky k 1. stupni a jeden skoro udělal 3 orlí pera. Chybí mu poslední „maličkost“ - přečíst a vyprávět jednu českou knihu. Je to naše oddílová specialita, která se zatím výborně osvědčuje. Nejmladší, stejně jako na předešlém táboře, nadšeně lovili bobříky.

Mezníkem v životě 2 skautů, 1 vlčete a dvou činovníků byl slavnostní slibový táborový oheň.

Jednu sobotu nás navštívil náš duchovní bratr Karel a večer sloužil hezkou mši v přírodě. Velký ohlas měla také návštěva bratra Cipy - celý zbytek tábora se vrhaly bumerangy a oddíl musí zakoupit několik lan na lasování.

Problémy jsme měli poněkud s kázní. Někteří starší hoši se cítí již zřejmě dospělými. Největší starost nám ale dělala vlčata. Bylo mezi nimi několik nováčků, kterým chyběl pocit kolektivní odpovědnosti. Napříště jim bude nutno věnovat mnohem více pozornosti než ostatním skupinám. Starou bolestí zůstává čeština. Tady se ovšem projevuje výchova v rodině a tábor či těch několik schůzek během roku to nemůže napravit.

Místní tisk o nás přinesl větší článek, žel až těsně před koncem tábora. Přesto nás ještě stačili navštívit zástupci místních skautů, farář z Erbachu poslal zmrzlinu a k závěrečnému táboráku nám přišel ukázat několik svých ohnivých kousků kouzelník Valetti.

Myslím, že s táborem můžeme být vcelku spokojeni. Něco jsme dokázali, mnohému se naučili. Děti i činovníci.

- Obé -

KAREL IV.

císař a král

Koncem minulého roku vyhlásila Česká katolická duchovní správa v Německu velkou soutěž pro naši mládež na námět

"C O V Í M O K A R L U I V. ?"

Soutěž nebyla lehká, vyžadovala mnoho práce :

sbírání historických dat o době Karla IV., pohlednic a fotografií, vázících se k jeho dílu. Soutěžící měli za úkol vyluštit kvíz, odpovědět na celou řadu otázek z českých dějin, popsat místa ve vlasti a v Německu, kde pobýval Karel IV., a nakonec napsat pojednání o jeho životě a díle i o jeho významu pro náš národ a Evropu.

Naše skautské oddíly v Německu - Sever, Střed a Jih, - i nově utvořený oddíl v Karlsruhe - "vyslaly" do soutěže celou řadu svých členů a také při závěrečném finále v Ellwangen 8.7.78 se naši skauti a skautky velmi čestně umístili : br. Špendlík z odd. V. Fanderlika /Darmstadt/ se umístil na I. místě v kategorii starších, sestra Zmaty z Karlsruhe na 3. místě. Světluška Lenka Kholová z Kolína n.R. a bratři Míša, a Luděk spolu se sestrou Sluníčkem /odd. Německo-Sever/ dostali za velmi pěkně vypracované sešity s mnoha kresbami a fotografiemi čestná uznání. Všichni účastníci finále pojedou za odměnu na výstavu o Karlu IV. do Norimberka a navštíví pak i nedaleký hrad Lauf, který dal vystavět Karel IV. jako jedno ze svých sídel. Pro náš národ a jeho dějiny má tento hrad zvláštní význam : roku 1932 byly v trůnním sále objeveny erbovní štíty všech českých šlechtických rodů, dosud skryté pod omítkou, které tam dal Karel IV. vytesat. Výstava na norimberském hradě se těší neobyčejné pozornosti a navštívilo ji již mnoho našich krajanů. Je na ní jedinečným způsobem dokumentován přínos tohoto velkého českého krále a římsko-německého císaře v kultuře a politickém dění XIV. století. Protože Karel IV.

spojuje ve své osobě kulturu francouzskou, německou a slovanskou, stává se právě v dnešní době jeho myšlenka aktuální.- myšlenka "Spojené Evropy". - Norimberská výstava bude před vánoci přenesena do Kolína n.R. a tam ji shlédnou další naši skauti a skautky v tomto jubilejním roce. V listopadu uplyne 600 let od smrti tohoto velkého panovníka.

- gli -

SKAUTI A VÝTVARNÉ UMĚNÍ

K 10.výročí druhé okupace byla zahájena v galerii RA v Riedtu v kantonu Curych výstava českých a slovenských výtvarných umělců. Byl to dosud největší podnik toho druhu, protože majiteli - dr.Doležalovi se podařilo soustředit zde díla téměř sedmdesáti exilových malířů, grafiků a sochařů.

Našince potěšilo, že zde našel také díla třech našich bratří : starosty Velen FANDERLÍKA, vůdce holandské oblasti Raška KUČERY a br.Karla ŠTASTNÉHO ze Švýcarska. Každý z nich byl zastoupen jiným žánrem : br.Velen svými roztomilými, drobnými až filigránskými krajinami, tak jak je známe z ilustrací skautské literatury, STOPY, Tam-tam, z pohlednic a pod. Na úplně odlišném poli se tu představil Radek, pro nás dosud tvůrce veselých skautských, ladovských figurek. Zde mohl dát působit barvě, která je zřejmě jeho silnou stránkou, v postkubistických zátiších, vzdáleně připomínajících Čapka. Karel Štastný. Kdo ho zná jako vtipálka, je překvapen, kolik smutku jeho obrazy vyzařují, nesoudě jen podle temných barev. Na tváři lehký smích, hluboký v srdci žal ? Snad je tu znát to desetiletí, prožité v rudých koncentracích. Obraz "Proč ?" má výrazné politické poselství.

- Cookie -

Z táborového deníku

V sobotu 5. srpna zavítala k nám do tábora vzácná návštěva : přijel se za námi - na tábor VELEN III v Bavorském Lese - podívat br. C i p a z holandské oblasti. Prohlédl si náš tábor, poseděl s námi v kruhu bratří a sester a potom předvedl ukázky zacházení s lasem a bumerangem.

Nejučeňlivějšími žáky v lasování se ukázali bratři Šídlo a Jirka. Že kouzla s lasem nejsou zdaleka tak snadná, jak na první pohled vypadají, jsme se přesvědčili všichni.

/Řetízek III/č.6/